

СТУДЕНТСКА ИСКРА

Русе
29 март 2005
година XLVII
Цена 0.25 лева

ВЕСТНИК НА РУСЕНСКИЯ УНИВЕРСИТЕТ „АНГЕЛ КЪНЧЕВ“

ДЕБАТ

„Шансове и предизвикателства пред България преди присъединяването ѝ към Европейския съюз“

Една продукция на Клуб „Европеистика“ - Русе и министър Меглена Кунева

Клуб „Европеистика“ - Русе е една сравнително млада, но доста перспективна студентска организация, насочена към информиране на гражданското общество по въпросите на българската евроинтеграция и включването на младите хора в алтернативни общественополлезни дейности. Състои се от 8 активисти – студенти от I и II курс на специалност „Европеистика“ на РУ „А. Кънчев“. **Най-мощната до момента изява на клуба** е участието му в националната кампания „Европа: предай нататък!“, осъществена под ръководството на г-жа Меглена Кунева – министър по европейските въпроси на Република България.

В рамките на тази доброволна инициатива клубът проведе през декември 2004 година представително изследване на общественото мнение на територията на Русенска област относно гражданските очаквания и опасения, произ-

тиращи от присъединяването на България към Европейския съюз. На базата на събраните и анализирани данни от проучването беше разработена дългосрочна стратегия за мащабно информиране на гражданите по интересувашите ги аспекти на европейската интеграция. Първата стъпка при реализацията на тази стратегия стана проведеният на 15 февруари дебат на тема „Шансове и предизвикателства пред България преди присъединяването ѝ към Европейския съюз“, модератор на който беше лично министър Кунева. Дебатът беше обект на особен интерес от страна както на много студенти, преподаватели и граждани, така и на представители на местната и държавна власт и редица медии с регионално и национално значение.

Двата „отбора“ (*еврооптимисти и евроскептици*) проблематизираха важни теми, свързани

»4

НОВИНАТА

Президентът на Република България г-н Георги Първанов е дал съгласието си под неговия патронаж да премине честването на 60-годишнината на русенската Алма Матер. Това е изключително високо признание за мястото, което Русенският университет заема сред българските висши училища и при партньорането си с редица европейски университети. Нека припомним, че в началото на декември г-н Президентът беше

гост на русенските студенти и преподаватели, че не само Аула 1, но и фойайето пред нея бяха препълнени с желаещи да чуят лекцията на г-н Първанов и отговорите му на десетината въпроси, които вълнуваха университетската общност.

В летописа на Русенския университет е записано, че честта да посетят нашия университет са оказвали и други държавни глави – Тодор Живков, Желю Желев, Петър Стоянов. ❄И

НАКРАТКО

Министрите на външните работи на България и Румъния подписаха на 4 февруари Спогодба за сътрудничество и взаимна помощ на БРИЕ-център. »3

СВЕЖИ ПЕРА

В „Студентска искра“ навлиза ново попълнение

На всяка страница в този брой ще срещнете имена на студенти, „престрашили се“ да разкрият своите вълнения, мисли, чувства. Нека приветстваме с „Добре дошли!“ Антоанета Николаева, Боряна Иванова, Дарин Пеев, Ева Хаджиева, Савин Данаилов, Мирослава Петкова, Негко Негков, Страхил Карапчански, Шенгюл Мустафова!

Трябва да си признаем, че такова масово присъствие не се е случвало от отдавна. И е радостно събитие. Защото „Студентска искра“ е не само вестник на институцията Русенски университет, но и вестник на студентството. И от студентите до голяма степен зависи каква ще е нашата искра!

ПРЕД 60-ГОДИШНИНАТА НА РУСЕНСКИЯ УНИВЕРСИТЕТ

100 години от рождението на проф. Стоян Петров

Проф. Стоян Петров е един от първите съзидатели на Русенския университет „Ангел Кънчев“, дългогодишен преподавател по физика и ръководител на катедра „Физика“, първи декан на Машинно-технологичния факултет, заместник-ректор по научноизследователската дейност и дългогодишен председател на русенския клон на Съюза на учениците в България.

Роден е на 17 (4 по стар стил) януари 1905 г. в с. Полска Скаквица, Кюстендилско. През 1925 г. завършва Кюстендилската гимназия с отличен успех, а през 1929 г. – физика в Природо-математическия факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Проявява особени дарования в областта на природо-математическите науки.

След завършване на висшето си образование остава да работи като асистент в катедрата по експериментална физика

при акад. Георги Наджаков. От 1932 до 1943 г. учителства – в Пловдив и в София – в Образцовата гимназия и Стажантския институт.

По препоръка на Природо-математическия факултет през 1943 г. е изпратен на едногодишна специализация в Гьотинген, Германия, като Хумболтов стипендиант. Ръководител на специализацията му е проф. Роберт Пол, широко известен в целия свят учен. Тема на специализацията му е „Цветни центрове в алкохолалогенни кристали“. Това са дефекти в кристалната решетка, които в иначе безцветния кристал създават ивици на опитно поглъщане, което води до оцветяване на кристала. Изучаването на тези дефекти има важно научно и приложно значение. Резултатите от изследванията в тази област му донасят световна известност.

След завършването си в България е преподавател по фи-

зика в Строителния факултет на Варненския университет. През 1945 г. е избран за доцент, а от 1948 г. е редовен професор по физика.

В началото на октомври 1954 г. в гр. Русе е създаден ВИМЕСС. Стоян Петров и съпругата му са от първите редовни преподаватели и съзидатели на днешния университет. Почти феноменалната му памет, научна ерудиция и логика го правеха един от най-добрите преподаватели в университета. Проф. Петров имаше широки научни интереси. Освен във фундаменталните научни разработки той участва и в решаването на научноприложни задачи. Много колеги са споделяли с него свои предложения и идеи и винаги са получавали ценни съвети.

Проф. Петров беше един от най-добрите и много търсени лектори в Русе. Неговата научно-популяризаторска дейност е несравнима. »4

Ще просъществуваме и в бъдеще

По повод предстоящия юбилей на русенската Алма Матер разговаряме с доцент Ясен Дочев – бивш неин заместник-ректор и възпитаник, който наскоро имаше свой личен юбилей.

– **Доцент Дочев, горд ли сте с това, че сте завършили висшето си образование именно в Русенския университет?**

– Разбира се! Още преди да постъпя тук разбрах, че ВИМЕСС (така тогава се наричаше университетът ни) е един реномиран вуз, с високо ерудиран преподавател, които бяха отдали всичките си сили за неговото развитие, укрепване и издигане, за просперитането на първото извънстолично висше техническо учебно заведение.

– **Какво бихте ни разказали за своя студентски живот?**

– Още в първата си студентска година почувствах борче-

ския дух на преподаватели, студенти и служители. С течение на времето това мнение все повече се затвърждаваше. Спомням си как на сбирки на студентите се обсъждаше подготовката на манифестацията за 24 май – предвид на скромната техника, с която се разполагаше по онова време. След още 2-3 години разбрах каква е марката на ВИМЕСС – Русенски университет – чрез качеството на обучение и високо ерудираните специалисти, които подготвяше. Бил съм свидетел на предпочитания при избор на инженери, завършили в Русе, в сравнение с други вузове. Тогава се живееше комплексно – имаше и учене, и културно-спортни мероприятия, и развлечения. Институтът ни бе сключил договори с всички културни институции в града и въпросът не се свеждаше само до съвместното отпразнуване на колоритни тържества, »3

Трибуна на студента

Айнщайн – личност на столетието

Роден на 14 март 1879 в Улм, Германия, Алберт Айнщайн ще бъде човекът, който ще промени изцяло мирогледа във физиката в началото на XX в. Баща му бил предприемач, а майка му – музикантка.

Айнщайн освен велик учен е бил надарен и ентусиазиран музикант. Веднъж дори бил казал, че ако не се бил реализирал като учен, щял да стане музикант. „Живот без музика е немислим за мен. Живеея с нищата си в музиката. Виждам живота в темите на музиката... Получавам най-много удоволствие от музиката“ – признава той. Дори имал покани да свири на бенефисни концерти, а за изпълненията му критиците, не знаещи за неговите световни постижения във физиката, се изказвали твърде ласкаво.

Повечето физици ще са щастливи, ако направят едно откритие, което е достатъчно важно да бъде преподавано на бъдещите студенти по физика. Само малка част са успели да влязат в учебниците през живота си. Айнщайн обаче е различен. За малко повече от 8 месеца през 1905 той написва 5 статии, които ще променят света завинаги. Обхващайки 3 доста различни теми – теорията на относителността, фотоэффекта (излъчването на електрони от някои метали, когато върху тях пада светлина), Брауновото движение, Айнщайн обръща вижданията за космос и време. Показва, че е достатъчно да описваме светлината като чиста вълна. Поставя основите за откриване на атома. И само да подчертава

огромността на Айнщайновиите постижения, трябва да отбележа, че тези си постижения във физиката ги е направил във свободното си време. 1905 година може да се нарече също „Айнщайновата AN-NUS MIRABILIS“.

Публичният живот на Айнщайн е свързан с участието му в организации против използването на ядрени оръжия, за контрол на тези оръжия. В разгара на Първата световна война подписва антивоенна петиция, с което си навлича гнева на Кайзера. (Парадоксалното е, че помага в разработването на жирокомпаси за германските подводници.)

В началото на Втората световна война той изпраща писмо до президента Рузвелт, с което го предупреждава за опасността от ядрената бомба. След края на войната Айнщайн приканва страните от Алианса да създадат правителство, което да държи под контрол атомното оръжие. Предложено му е през 1952 г. да стане президент на новосъздадената държава Израел, но той отказва. „Политиката е за момента, – писал веднъж – а... уравненията са за вечността“. Уравненията на Теорията на относителността са неговият епитаф и мемориал. Те би трябвало да просъществуват до дотогава, докато съществува Вселената. »3

Теорията на относителността закръгли цял един век

Теорията на относителността е създадена от Алберт Айнщайн (1879-1955). Той е роден в Германия, живее още в Швейцария, Чехия, а последните си години прекарва в Америка. Теорията му се състои от две части. Първата, наречена „специална теория на относителността“, е издадена през 1905 година. Вторият труд е обобщаващ и е завършен през 1915. Той носи названието „обща теория на относителността“.

Теорията разглежда проблема за движението, който се оказва най-старият във физиката. Започва от уравненията на електромагнитното поле, формулирани от Джеймс К. Максвел (1831-1879).

В случая ни интересува електромагнитната вълна. Както е известно светлината също представлява електромагнитна вълна. Нека един неподвижен светлинен източник излъчва два лъча в противоположни посоки по линията на едно железопътно платно. Съгласно уравненията на Максвел двата светлинни лъча се разпространяват с определена скорост (приблизително 300 000 км/с), която да бележим с „с“. Какво става, ако светлинният източник се движи? Известен ни е следният експериментален факт: скоростта на светлинните вълни не зависи от движението на източника при условие, че от-

правното ни тяло е фиксирано. Следователно не е необходимо по-нататък да се интересуваме от движението на източника.

Как ще се разпространяват светлинните лъчи спрямо влак, който се движи равномерно и праволинейно по железопътното платно?

Използвайки правилото за събиране на скоростите в класическата механика заключаваме: светлинният лъч който се движи по посока на движението на влака, ще се разпространява спрямо последния с по-малка скорост от „с“, а светлинният лъч, движещ се срещу влака, спрямо него ще се движи със скорост, която е по-голяма от „с“. Ако обаче уравненията на Максвел трябва да бъдат формулирани както за железопътното платно, така и за равномерно и праволинейно движещия се по платното влак, то светлинните лъчи спрямо него трябва отново да се движат със скорост „с“. Тогава имаме два варианта. Първият е да приемем, че законите на полето, подобно на всички други закони на физиката, са приложими както за платното, така и за равномерно и праволинейно движещия се по платното влак (принцип на относителността в тесен смисъл) и да се откажем от класическото правило за събиране на скоростите. Вторият – да отхвърлим принципа на относителността и да предположим, че привилегията да се изпълняват законите на Максвел принадлежи само на една определена координатна система (отправно тяло).

По това време е господствал възгледът на класическата механика, проникващ във всичко. Затова физиците по-скоро са отхвърляли принципа на относителността, смятайки, че светлината като вълнов процес се разпространява в среда, наречена от тях „етер“. А формулираните от Максвел уравнения на полето са приложими само за тази отпавна система. Освен това класическото правило за събиране на скоростите изглежда толкова очевидно, че никой не се е съмнявал в него. Според Айнщайн обаче спрямо влака явленията трябва да протичат по същите закони, формулирани и за железопътното платно. Той се отказва от правилото на класическата механика за транслиране на скоростите.

Постулатите на специалната теория на относителността са: 1. Законите на физиката са еднакви в системите които се движат равномерно и праволинейно помежду си; 2. Скоростта на светлината е еднаква в системите които се движат равномерно и праволинейно помежду си и не зависи нито от движението на източника нито от посоката на разпространение.

Новата теория скъсва с класическата механика и прави много изводи, които ѝ противоречат. Ето основните от тях. Едновременността на събитията е относителна, тъй като зависи от отправната система; колкото по-бързо се движат часовниците, толкова по-бавно вървят спрямо тези, които са неподвижни »3

Трибуна на преподавателя

2005 – Световна година на физиката

Идеята за провеждане на 2005 година за „Световна година на физиката“ (World Year of Physics – WYP) е предложена на Третия световен конгрес на физическите съюзи (Берлин, декември 2000 г.) и принадлежи на Марсиал Дюклоа – тогава вицепрезидент, а в момента президент на Европейския съюз на физиците. Инициативата е подкрепена не само от страните-членки на Европейския съюз на физиците, но също и от IUPAP (Международния съюз за чиста и приложна физика) и ЮНЕСКО. ООН приема и специална резолюция.

Аргументът за това е, че през 2005 г. се навършват сто години от фундаменталните открития на Айнщайн в три твър-

де различни области на физиката: квантовата теория (фотоэффектът), теорията на полето (специална теория на относителността) и статистическата физика (Брауновото движение). Идеята за това хрумва на проф. Дюклоа, след като той се запознава със статия на български автор, публикувана в двойната

книжка (3-4) на френското списание Annales de la Fondation Louis de Broglie (2000 г.); в статията се търсят общите идейни корени на Айнщайновите открития в годината 1905,

наречена от автора **Annus Mirabilis** – чудодейната година). Специалната и обща теория на относителността е публикувана за първи път на български език в 1923 г.

Официалното откриване на Световната година на физиката стана на конференция в Париж на 13-15 януари в присъствието на Нобелови лауреати по физика, изтъкнати физици и много студенти от всички страни. Айнщайновата **Annus Mirabilis** ще бъде в центъра на 13-ата Генерална конференция на Евро-

пейския съюз на физиците, която ще се състои на 11-15 юли 2005 г. в Берн (швейцарският град, в който 26-годишният Айнщайн като чиновник в патентно бюро създава епохалните си трудове).

Основната цел на Световната година на физиката е да се привлече световното обществено внимание към физиката като фундаментална наука за природата с огромно въздействие върху социално-културния живот на човечеството. Честването ще фокусира многобройни и разнообразни прояви, целящи да повишат обществен интерес към физиката: радио- и телевизионни програми, статии във вестници и списания, училищни и университетски изяви, научни колоквиуми,

изложби и т.н. Особено важна част от тези прояви трябва да бъдат широките научно-културни дискусии относно перспективите на физиката през 21. век, обществено и културното значение на физиката, обучението по физика, очертаването на интердисциплинарния характер на физиката и на нейния ефект върху възникването на нови научни и технически области, връзките между различните клонове на физиката, връзките между фундаментална и приложна физика, между теоретична и експериментална физика и т.н.

Физическата колегия и научната общност в нашата страна ще отбележат по достоен начин **Световната година на физиката** чрез много и разнообразни прояви, на регионално и национално ниво.

доц. д-р Н. НАНЧЕВА

ПРЕД 60-ГОДИШНИНАТА НА РУСЕНСКИЯ УНИВЕРСИТЕТ

Ще просъществувате и в бъдеще

И» но и до специално подбрани тематики от различни театрални постановки и оперно-симфонични концерти.

В продължение на години университетът ни се развиваше и укрепваше. Това беше дело не само на неговите първостроители, но и на техните последователи. Преподавателското тяло се укрепваше с все повече възпитаници. Така постепенно Русенският университет се утвърди като средище на наука, култура и спорт. Мога да дам за пример Клуба за естетическо възпитание, съществуването на 16 вида формации в областта на танцовото изкуство, театъра, музиката и пантомимата, художественото слово. Не мога да не отбележа още симфоничния оркестър, танцовия ансамбъл, драматичния ни състав и джазформацията, подготвили чудесни кадри в областта на културния ни живот. Принос за

развитието на Университета ни разбира се имат и клубът за научно-техническото творчество, и спортният клуб „Академик“ с неговите олимпийски и световни шампиони.

– Смятате ли, че днешните студенти имат мотивация за постигане на подобни творчески успехи и въобще откривате ли онзи борчески дух днес?

– Действителността в наши дни е съвсем друга – Русенският университет е вече утвърден. В предходните години той се изграждаше и утвърждаваше. Един от първите ни ректори беше казал, че Русенският университет затова е университет, защото „расте без майка и без баща“. И това го прави силен и можещ.

Мисля, че днешните студенти получават някои неща наготово. Предвид развитието на съвременните технологии на тях им предоставят по-големи

възможности, по-голям избор, което изгражда преграда пред тяхната мотивация. Това пречи на изяви им!

доц. Ясен Дочев

– Какъв паралел бихте направили между миналото и настоящето на университета ни? Има ли той бъдеще?

– Несъмнено е, че РУ „Ан-

гел Кънчев“ ще просъществувва и в бъдеще. Това показват и статистическите данни – според изследванията нашият университет е в първата десетка на събратята си и на пето място по относителен дял на кандидатстващите за едно място.

– Какви са Вашите пожелания към студентите и преподавателите в навечерието на 60-годишнината на РУ „А. Кънчев“?

– Ще отпразнуваме 60 години от създаването на Русенската Алма Матер – и това е факт, независимо от някои спорни моменти През миналата година факултет МСС отбеляза своя 50-и юбилей. Той бе прелюдия към общата ни годишнина и затова подготовката за отпразнуването започна твърде отрано. За целта е сформирал Организационен комитет с председател доц. Марко Тодор

ров – ректор на РУ. Съставена е и работна програма, която вече се изпълнява, а самото обстоятелство, че това празнуване ще стане под патронажа на президента на Република България г-н Георги Първанов, говори само за себе си. Надявам се това да почувстват и студентите, които да бъдат най-активната част от празнуващите. Искрено се надявам да са съпричастни към този голям празник. С болка споделям, че не ги виждам и не мога да почувствам тяхното присъствие на подобни сбирки. В този смисъл бих искал да ги посъветвам да погледнат какво се прави в Педагогическия факултет, да посетят неговите тържества.

Бих искал заедно, с общи сили, да спомогнем за постигането на единомислие между преподавателите и студентите, още повече в навечерието на 60-годишнината на Русенския университет.

Интервюто взе Антоанета НИКОЛАЕВА

СЛЕД IQ-ТЕСТА НА НАЦИЯТА

И ний сме дали нещо на... България

Какво е културата? Нашето проучване сочи, че за студентите в Русенския университет е всичко онова, което дава начален тласък в развитието, усъвършенстването и съхраняването на ценностите и моралните качества на човека. За друга част от жителите на града културата е даденост, която те не смятат за необходимо да обогатяват и перфекционизират.

Как се оценява културното ниво на дадена нация? За това ни помага тестът за интелигентност, наречен IQ. Негова-

та задача е да определи равнището на интелектуален потенциал на хората вътре и извън пределите на дадена държава. Така беше измерен и коефициентът на интелигентност на българите.

Тестът представляваше съвкупност от математически, езикови и логически въпроси. За да се справиш с него, беше нужно да притежаваш бързо мислене, съобразителност и културни познания. Това не затрудни **русенци, които се справиха отлично с тази задача и с достойнство и зна-**

ния доказаха, че заслужават първото място в регионално разпределение на интелигентност.

В тази своеобразна интелигентност „впрегнаха“ сили всички бивши и настоящи студенти на РУ „Ангел Кънчев“. Неслучайно студентите са наречени „елитът на нацията“. Представителите на хуманитарните и инженерните специалности показаха, че нивото на образование в Русе е високо и дава възможност за реализация и доказване пред света.

Първото място, което заехме ние, русенци, на IQ-теста, ни припомни, че постигането на големи успехи не се определя от това къде живееш и колко развити са твоят град и държава. Важно е качествено и реализуемо обучение, каквото е в университета ни. Бившите му възпитаници са се реализирали успешно в страната и чужбина.

Така с гордост и самочувствие можем да заявим: „И ний сме дали нещо на... България“.

Мирослава ПЕТКОВА,
Ева ХАДЖИЕВА,
НУПЧЕ – ПФ, II курс

ПРИСЪДЕНИ

Научното звание

ДОЦЕНТ

на гл. ас. г-р:

Георги ГЕОРГИЕВ
Емил ТРИФОНОВ
Иван ЕВСТАТИЕВ
Иван ДЕРМЕНДЖИЕВ
Милувка СТАНЧЕВА
Пенчо ПЕНЕВ

и научна степен

ДОКТОР НА
ТЕХНИЧЕСКИТЕ
НАУКИна доц. д-р
Руско ШИШКОВ.

Честито!

Трибуна на студента

Теорията ...

2» спрямо отправното тяло; колкото по-бързо се движат предметите, толкова повече се скъсяват по посока на движението спрямо предметите, неподвижни по отношение на отправното тяло; няма съществена разлика между масата и енергията – енергията има маса, а масата представлява енергия, вместо два закона за запазване, вече има само един – закон за запазване на масата-енергията. Влиянието на теорията на относителността излиза далеч извън рамките на проблемите, от които възниква.

В класическата механика дали една система се движи ускорено или не, може да се определи от това дали в нея са валидни законите на Нютон. Да вземем например движе-

нието на звездите. Те са достатъчно отдалечени помежду си и затова може да се счита, че не им действат сили. Обаче в течение на едно денонощие на небосвода (т.е. спрямо Земята) те описват кръг с огромен радиус (т.е. не се движат равномерно и праволинейно). Последното е в противоречие с принципа за инерцията. По тази причина според класическите представи Земята не се намира в състояние на покой или равномерно и праволинейно движение.

Тук абсолютно се явява ускореното движение. Обаче според Айнщайн движението има смисъл само като премежаване спрямо някое друго тяло. Тъй като във Вселената те са безкрайно много, следва, че и ускореното движение е относително. Всички координатни системи трябва да бъ-

дат равноценни при описанието на явленията и законите на природата трябва да са еднакви в тях. Тогава например дали Земята се движи, а Слънцето е неподвижно или Слънцето се движи, а Земята е неподвижна е въпрос на избор на отправно тяло и борбата между системите на Птолемей и Коперник би станала напълно безсмислена.

Програмата за относителността на ускорените движения е последователно реализирана в общата теория на относителността. Трудностите по реализирането ѝ обаче се оказват огромни. Колкото повече се отива по-напред, толкова по-малко понятия във физиката остават непроменени. При избор на Земята за отправно тяло при описание движението на звездите, спрямо нея възниква едно реално гра-

витационно поле с много сложна структура, на което се дължи наблюдаваното движение. Оказва се, че гравитационното поле влияе на хода на часовниците. Не само това, а при наличие на такова поле в зависимост от неговата структура, геометрията в дадената система не е тази, която сме изучавали в училище, а е неевклидова. Цялата физика се построява върху по-обща геометрия от евклидовата. Последната се явява частен случай.

Теорията на относителността внася радикални промени в основните понятия във физиката като си служи с много малко на брой и естествени начални предположения. Точно тези неща правят теорията най-великото откритие след Нютон.

Дарин ПЕЕВ,
сп. „Електроника“, IV курс

Айнщайн...

2» Със сигурност събитие на 2005 ще бъде честването на 100-годишнината от създаването на „ANNUS MIRABILIS“ което ще е съпроводено от множество конференции по цял свят, една от които ще се проведе в Берн (там Айнщайн е работил като технически експерт в патентно бюро).

През последните 100 години светът се е изменил повече отколкото през всеки друг век в историята. Причината не е нито политическа, нито икономическа, а технологическа – технологиите, които последваха направо от постиженията на фундаменталната наука. Никой друг учен не символизира по-ярко тези постижения от Алберт Айнщайн.

Недко Д. НЕДКОВ
(Със съкращения)

ПОЕЗИЯ

Любовно-еротично

Целуни очите ми
от самота запрашени!
Изтрий праха и маската свали!
Ще намериш чувства
със страх-окови затаени.
Със страст и нежност ги освободи.

Докосни плътта ми
от векове нестоплена!
От любовна жар сега да запламти!
Потопи в косата ми
силата си огнена!
Пияни от любов в екстаз да полетим!

Боряна ИВАНОВА,
сп. „Право“, I курс

Детски мечти

Вървя сама в нощта –
не знам за къде.
Само зная, че тая в своята душа
мечтите на едно дете.

Бягам боса в дъжда.
Преплувам те, море!
Слънцето достига с разтворена ръка.
Птиците издигат ме, синьо небе!

Очите ти

В очите ти
мечтаех да открия любовта...
Но зад огъня игрив
винаги намирах пепелта.

В очите ти
копнеех да намеря нежността...
Но зад погледа ти мил,
умело криеше се грубостта...

В очите ти
търсех да откликне твоята душа...
Но след вълна от страст,
в стъкълца оглежда се сама.

В очите ти
откривам да горчи днес болката...
...За грешката ти вчера
гузно гризе те съвестта.

ПРОЗА

Утро

Надявам се враните на-
истина да не са това, ко-
ето са, защото иначе хора-
та биха били много кра-
сиви и животът щеше да
е много хубав.

Голям черен гарван на
жицата ме зарадва в сту-
деното утро. Черна кот-
ка мина ми пътя. Виж-
дам красиви момичета,
не ги заговарям, чув-

ствам се суперзвезда, ня-
кой ме зяпат, загубих ли
моята святост през моя-
та ярост, до моята якост,
с която блестя...

Русе е град на мъртви,
град на ангели може би...
Светите млади хора с по-
гледни объркани от екра-
на гледат ме, души из-
пълнени с недоволство
на сивата реалност, тол-

кова несбъднати мечти,
замислени, залутани в
някаква изгубена духов-
ност. Щ ставаме ли като
другите или ще останем
в нашата невинност, за-
винаги държавата на ко-
зираго, с поколение,
удавено в море от дрога.

*Авторът би желал
да разбере вашето
мнение – 0899 74 46 51.*

Савин ДАНАИЛОВ, БиМ

ПРЕВОД

История на синьото сирене

Според легендата, една
жена от Камамберт, Ма-
ри Харел, е изобретила
сиренето, което носи
името на селото. Тя веро-
ятно е получила от един
свещеник „тайната“ на
неговото производство.
По време на Френската
революция (1789) всички
католически свещеници
във Франция трябвало да
се закълнат във вярност
към новата Република.
Тези, които отказвали
били екзекутирани или
заточавани. Някои изби-
рали да се скрият на се-
ло в очакване на по-доб-
ри дни. През 1790 г., ме-
сец октомври, абатът
Шарл-Жан Бонвуст по-
искал да бъде приет в до-

ма на Мари Харел, във
фермата и Бомонсел. Той
бил родом от Бри, област
близо до Париж, позната
със своите сирена. В за-
мяна на убежището, ко-
ето тя му предложила,
той ѝ споделил „тайната“
за производството на си-
ренето Камамбер.

Синьото сирене „Камамбер“

Това е една много ху-
бава легенда, но целият
регион бил известен със
своите сирена доста пре-
ди раждането даже на
Мари Харел на 28 април
1761 г.! През 1569 г. Брю-
жборен дьо Шампие в
своята „De Re Siberia“ е
споменал „сирената от
региона Ож“, както и

Шарл Естиен, друг писа-
тел, е направил това през
1554 г. Тома Корней,
брат на Пиер Корней (ав-
торът на „Cid“), говори
през 1708 г. за „сирената
от...Камамбер“ в своя
трактат за географията.
През 19. век, благодарне-
ние на появяването на
железниците (1850 г.) си-
рената Камамбер завзе-
ли пазарите на Париж и
на цяла Франция. През
1890 г. е била разработе-
на сегашната добре по-
зната кръгла кутия и си-
рената Камамбер поте-
глили към завоюването
на цял свят. Двестаго-
дишнината на сиренето
Камамбер беше празну-
вана през 1991 година.

Шенгюл
МУСТАФОВА,
БМ, I курс,
Румяна ИВАНОВА

НАКРАТКО

I» Академичният съвет на РУ „А. Кънчев“ избра за помощник-ректор г-н Валирий Гегов, а за главен секретар доц. Таня Грозева.

15 колектива от Източна Европа награди IBM. Две от наградите дойдоха в РУ – за колективите, ръководени от гл. ас. Стоянка Смиркарова и гл. ас. Каталина Григорова.

С рецитал „Вечните поети на България“ пред сту-

дентска и преподавателска публика се представи артистът Асен Кисимов.

Поетична вечер под наслов „Жени и вино, вино и жени“ организира Педагогическият факултет. Свои творби прочетоха поетесите Мила Лазарова, Николина Пенева, Дора Янева-Медникарова, Татяна Живокава, Надежда Радева, Елисавета Янчева и поетът Цветан Тодоров.

ДЕБАТ

„Шансове и...“

I» с присъединяването на България към Евросъюза. Аспектите, които бяха поставени на преден план, бяха от икономическо, политическо и социкултурно естество. Участниците имаха възможност да изложат и аргументират своите гледни точки по въпроси като чуждестранните инвестиции, конкурентния натиск, свободите на движение, еврофондовете, отдаването на суверенитет, както и европейските ценности, които страната ни трябва да възприеме, за да се осъществи интеграцията де факто. Отборите се обединиха око-

ло убеждението, че един от ключовите фактори за успешното ни приобщаване към ЕС е промяната на манталитета и възприемането на повече отговорности, сред които от първостепенно значение е готовността ни да спазваме общо-валидни правила.

В последвалия след края на форума делови разговор студентите от клуб „Европеистика“ договориха с министър Кунева рамкови условия за понататъшни партньорства, предпоставени от досегашната успешна комуникация помежду им.

Страхил КАРАПЧАНСКИ

ПРЕД 60-ГОДИШНИНАТА...

100 години...

I» Той умееше изключително просто и едновременно с това на високо научно ниво да обяснява сериозни теми от областта на физиката, космонавтиката, ядрената енергетика.

През 1955 г. проф. Петров заедно с колеги от университета, лекари и научни работници от други институции в града създават клона на Съюза на учените в Русе. Той е и първият и дългогодишен негов председател (до 1974 г.). Известен със своите демокра-

тични убеждения и висока гражданска съвест, проф. Петров участваше активно и в обществения живот на Русе.

Стогодишнината от рождението на проф. Стоян Петров е още един повод да му засвидетелстваме нашата голяма признателност и благодарност за всичко, което той направи за РУ, за преподавателската колегия и за града.

Поклон, дълбок поклон пред светлата му памет!

Кирил ТЕРЗИЙСКИ,
засл. професор
на РУ „Ангел Кънчев“

ДА ПРЕКЛОНИМ ГЛАВА

Отново черни крепове и некролози бяха поставени един след друг в университета ни. Напуснаха ни дългогодишни преподаватели, колеги, приятели. И пак определихме тяхната смърт като ненадейна, ненавременна, изненадваща. И пак потърсихме с труд най-подходящите думи, за да изразим своите съболезнования и своята съпричастност към скръбта на близките.

Преклоняме се пред паметта ви,

доц. Кирил РУСЕВ (1934-2005)

доц. Геннадий АНТОНОВ (1938-2005)

проф. Любен ИЛИЕВ (1933-2005).

Скърбим за вас!